

SÁTORALJAUJHELY

FÜGGETLEN POLITIKAI HIRLAP.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Petőfi-utca 5.
Megjelen pénteken este. Telefon-szám: 125.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ILLÉSHÁZI ENDRE.

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K. Negyedévre 2 K.
Félévre 4 Egyes szám ára 10 fillér.

Fényképek.

A fény, az örökkévaló *Phos*, az nem csal: a természet örök és csalhatatlan törvényei alapján örökíti meg képeit. És mégis fotográfia és fotográfia között, arckép és arckép között mily nagy a különbség aszerint, hogy *ki* tartotta a masinát, a fényfogót a lefotografálandó tárgy elé. Hát még mily nagy a különbség, ha nem a fény, de az ember, ecsettel kezében, végzi e munkát s örökíti meg az arc vonásait.

Gortvay Aladárt, mint a megtestesült nyers erő, a fékezhetlen, tomboló férfias bátorság jelképét állítja *itt* élénk némely zempléni ecset s ugyanezt az embert *gyávának* jelenti ki az ország színe előtt, az ország választottainak gyülekezetében egy másik mesteri kéz. Vajjon melyik adta hü képét az immár országos hírhedségre vergődött zempléni főszolgabírónak?

Egyik laptársunk „*Aktuális emberek*” címe alatt helyinagyságaink arcképeit mutatja be. Éddig két kép jelent meg a gallerián: a város *félmult*, és a város *mult és jövő* polgármestereinek arcképei. Ügyes kézre vall mindkét festmény: sok jóakarattal színezve, az árnyalatok, a sötét színek gondosan eltávolítva. Mégis, vagy talán éppen azért, a városban az arcképekre senki rá nem ismer, fejcsóválva olvassa a kép felé illesztett neveket.

Most aztán előállt egy másik ember, a színekben nem is nagyon válogatva, de mesteri kézzel a vászonra vet néhány

ecsetvonást, és a város közönségének sűrű tapsai, hangos „*evvivái*” bizonyítják, hogy a mester eltalálta a színt, a vonások a megszólalásig hűek s ujjongva kiáltja a nép: *ez ő, Székely Elek!*

A piktor Miklóssy István főesperes. Ő festette meg — csak úgy hevenyében — Sátoraljaujhely város képviselőtestületében a Székely Elek képét. A kép a megszólalásig hű, bár sokan azt állítják, hogy a színek kissé sötétek, a kép maga egyenesen visszataszító: Hát lehet; erős színeket használt Miklóssy, de nem egyedül a színek teszik a festményt, minden festménynek tárgya is van, e tárgyhoz kellettek e színek. Verescsagin képei is erős színekkel vannak megfestve és valóban visszataszító is, de arról Verescsagin nem tehet. Verescsagin képei éppen azért örök becsüek, mert visszataszító. Verescsagin nem azért festette meg örök becsü képeit, hogy a háborút vonzóvá tegye s hogy a vérontás mellett izgasson. Miklóssy sem azért festette meg Székely Elek igaz képét, hogy beléje szeressen Sátoraljaujhely város közönsége.

Verescsagin képei ép oly szépek, örökbecsüek és főleg igazak, mint a Miklóssy festette kép, csak a tárgy visszataszító. De száz hágai kongresszus együttvéve sem használ a béke ügyének annyit, mint egy Verescsagin harcikép. Miklóssy képe is aligha nem örökre eltávolította Sátoraljaujhely egeről a Székely veszedelmet és ezért örökbecsü az általa festett kép.

Üdvözlünk érette Mester!

MEDDŐ KÜZDELMEK

S KÁBA BIZTATÁSOK.

A Tokajhegyalját a mult 1909. év során súlyos csapás érte: a királyok borát termő szőlőhegyek dúsnak ígérkező termését csaknem teljesen semmivé tette a peronospora. A vármegye felterjesztésére a kormány a legmesszebbmenő segítyt helyezett kilátásba; fájdalom, az ígérlet csak ígérlet maradt, a Tokajhegyalja felségélyezésére valójában nem történt semmi és mi folytattuk tovább is az évek óta folytatott meddő küzdelmet.

Tökéink a tavasszal ismét csak kihajtottak, a virágzás fényesen sikerült s június közepén oly terméssel kecsegtettek szőlőink, hogy kiheverni reméltük a mult év vesztéseit. Június 27-ike aztán leperzselte reményeink szárnyait, az emberemlékezet óta nem látott jég tönkretette a Tokajhegyalja termését s a július 11-iki jég elvitte még a megmaradt keveset is. Ma — két-három község kivételével, hol azonban szintén erősen dézsmál a peronospora és a zöld rothadás — az egész Tokajhegyalja kétségbeesve tekint a jövőnek elébe.

És a kormány — nyomása alatt a halatlan elemi csapásnak — ismét hallatta biztató szavát, segítyt, szabványában nagy és hatalmas és gyors segítyt ígért s ma 600,000 korona inséggkölcsonben zsugorodik össze az ígért *akció*, de ezt is csak akként hajlandó engedélyezni, ha a telekkönyvi bekebelezés mellett — maga a bekebelezési költség kitesz 30—40.000 koronát — a törvényhatóság készfizetőkezességet vállal a kölcsönért.

Igy írja meg ezt a földmivelésügyi miniszter Zemplén vármegye törvényhatóságához intézett 66686/910. számú intézvényében.

A vármegye főispánja augusztus hó 2-ik napjára rendkívüli közgyűlésre hívja

GAZDÁTLAN LEVELEK.

A magyarság létkérdését nem az Ausztriától való függés, még kevésbé egyes közös intézmények nyüge befolyásolják. Mert bár igaz, hogy gátolják a nemzetet szabad mozgásában, de — legyünk őszinték — oltalmazzák is Európa legkényesebb pontján, ahol egymagában tenger ellenségei között problematikuss helyzetben volna. A közösségben és annak terheiben tehát a kölcsönös biztosítás díját láthatjuk, amely ha terhes is, nem elviselhetetlen. S bárhogyan is, de *adva van*, s azokon a módokon, amelyeken a szájaskodás hirdeti, nem szabadulhatunk a nyomása alól. Okos magyar politika tehát csak az lehet, amely az adott viszonyok között is képes fajunk érdekeit szolgálja. Minden egyéb handabanda. A gazdasági elkülönülés — még nagyon sokáig — az utópiák közé tartozik, amiért kár a nemzet becses- és egyebütt pótolhatatlan erejét eliecserélni. Az elkülönülést — ha ugyan emberileg belátható időn belől bekövetkezik — nem a parlamenti szókotyvalékkal fogjuk kivívni, *hanem a nemzet erejének a közösségből való kiduzzadásával*. Ezt kell ám munkálni! Ha mi — adott helyzetünkben nem iparkodunk a lehetőségek felhasználásával nemzetünket megizmosítani, soha semmire nem vihetjük.

Abból, hogy iparunk — a semmiből

— idáig a gazdasági közösség dacára is eljutott a fejlődés bizonyos fokára, direktívát merithetünk a tovább működésre és kétségtelen, hogy az akadályokat könnyebben győzhetjük le, mintha parlamenti zakvarokkal, az államháztartás egyensúlyának ismételt felforgatásával — s az ezek nyomán járó számtalan bajokkal magunk is szaporítjuk azokat.

Mert nem igaz ám, hogy a közösségben — amelyet túrni kényszerítve vagyunk — nem lehet erőteljesebbé tenni gazdasági életünket. Amint az sem igaz, hogy a gazdasági önnállóság, a vámközösségtől való mentesség etc. etc. már a boldogulást eo ipso meghozza. Szolgálunk erre egy-két eklatáns példával.

Ugyebár Spanyolország független állam s Angliát kivéve az az előny, amit marinus fekvésében bír, Európa minden államai elé helyezi. Földje áldott. Éghajlata enyhe, kedvező minden termelésre. Hegyei drága ipari érzeket rejtenek. Van külön vámterülete is, külön nemzeti bankja is. És mindezek dacára a föld legkoldusabb országa. Arnyékhatalom, amelyet csak izolált fekvése véd meg. Hadihajói a saját ágyuk tűzét sem állják ki. Szárazföldi selege csak a kinaiakéval hasonlítható össze. El is verték az amerikaiak. Európa nemzeti előtt se hitele, se szavának sulya nincsen. Pedig minő szemképrázta fényességgel bontakozik ki multjában a világtör-

ténelemből, minő gazdag kultúra áll a háta mögött! Vagy ugyebár Románia is független állam. Annak is van külön vámterülete és bankja is. Kánaán földje is. Népe mégis koldus-szegény. Ugyebár se itt, se ott nem teremtettek se a külön vámterület, se a külön bank, se virágzó ipart, se jólétet. Pedik a románok kimerítették a mesterséges iparfejlesztés minden elképzelhető eszközét. Miért nem sikerült hát? Mert se itt, se ott nincsenek meg a virágzó ipar előfeltételei a dúsan jövedelmező mezőgazdaságban. Ez a mi bajunk is, ha nem is olyan mértékben mint amazoknál, de szürke igazságokkal nem lehet a szappanbuborékot szinesíteni, míg a külön bank és vámterület ígérgetésével egyszerre nagyokat mondhatunk és az avatatlannal elhitethetjük közgazdasági tudásunk feneketlen voltát. Nem vitatjuk, hogy bizony jó lenne a külön vámterület is, meg a külön bank is, de azt igenis vitatjuk — és bizonyítjuk is — hogy még azok hijával is lehet ipart fejleszteni, addig azok megléte se elég, ha a legfőbb kellék hiányzik.

Egészséges ipart akarunk? akkor alapozzuk azt meg mezőgazdaságunk felvirágoztatásával! Cs léssen iparunk — nem aféle göthös, vérszegény, aminőt a protekciós állami támogatás és prémiumok keltenek — nem életre — hanem üvegközi tengődésre, hanem versenyképes, a nemzet dus erőforrását biztosító.

össze a törvényhatósági bizottság tagjait s e közgyűlésnek lenne feladata, hogy megszavazza a vármegye jótállását.

A vármegye törvényhatósági bizottsága élén a szőlőbirtokossággal — reméljük — megfogja tagadni a jótállást, de az se ártana, ha arcába dobna a kormánynak a nagy garral világgá kürtölt államsegélyt. . . Mást nem tehet.

Zemplén vármegye, élén a közigazgatási bizottsággal, és a gazdasági egyesülettel, évek óta mindent elkövet a Tokajhegyalja felvirágoztatása érdekében: főispán, alispán, a vármegye főjegyzője és az illetékes közigazgatási hatóságok idejük és munkacerejük javarészt e téren érvényesítik, tőlük a szőlőbirtokosok többet nem várhatnak, de semmiestre sem kívánhatják, hogy Nagymihály, Királyhelmeccs és a Harangod vidéke évi 6—7⁰-os megyei pótdával vegyenek *esetleg* részt a Tokajhegyalja felsegélyezésében s a jótékonyág dícsével pedig a kormány övezze körül magát.

Meg kell végre értetni a kormánynyal — és ez a törvényhatósági közgyűlés feladata — hogy a Tokajhegyalja megmentése, nem Zemplén vármegye, de a nemzeti becsület kérdése s hogy a Tokajhegyalja felsegélyezésével a kormány elsősorban is százezer munkáskezet tart meg a hazának s nagy nemzeti vagyont, elsőrendű nemzeti értéket és busásan jövedelmező adóalapot ment meg az országnak, magán a szőlőbirtokoságon csak másodsorban segít. A Tokajhegyalja szőlőbirtokosainak már alig van vesztetni valójuk. A tokajhegyaljai szőlőbirtokosok tudatában vannak annak, hogy a szőlőkbe befektetett tőkéiket többé látni s munkásságuknak gyümölcseit élvezni nem fogják: csak az álszemérem és — mert adósságaik vannak — az egyéni tisztesség és nevének megbecsülése készíti őket arra, hogy szőlőik művelését abba ne hagyják. Dolgoztatják s műveltetik szőlőiket míg utolsó fillérük s hitelük engedi, ma — úgy látszik — oda jutottak, hogy állami segély nélkül egy lépést sem tehetnek tovább.

A Tokajhegyaljai szőlők rekonstrukciója óriási fiaszkóval végződött: szőlőinket — lett légyen az agrárkölcson avagy más pénzügyi kölcsön — uzsora-pénzen telepítettük, piacainkat részben a helytelen agrárirányzat, részben kormányaink gyávasága és tehetetlensége miatt javarészt elvesztettük, munkásviszonyaink szervezetlenségünk folytán egyszerűen lehetetlenek, a munka

De, hajh! ki mer az ugynevezett nemzetvezérek közül erős kézzel belémarkolni a kigyóíszekbe, ahonnet ágaznak szerte a Laokont — a magyar parasztságot — s közvetve a magyar középrendet halálos vergődésben tartó hulló-csápok, az erőteljes mezőgazdasági termelés mesterségesen csinált és a korszellem kicsufolására fentartott akadályokban! Bizony nem látjuk meg a fától az erdőt és obstruálunk, bolondozunk, pazaroljuk a drága erőt és drága időt kivihetetlen dolgokért, míg amit megtehetnénk, aminek az elmulasztása öngyilkosság, a sorvasztó kór anyagát hagyjuk rombozni tovább.

Említettük az imént Spanyolországot. Elrettentő példaként szolgálhat nekünk a büszke hidalgók és rongyos koldusok ama klasszikus földje! Miért pusztult el? Miért van felényi népessége — és az is minő — mint a középkorban volt. Mert hermetice zárkózott el a szabad szellem éltető levegőjétől. A sötét fanatizmus nyomán keletkezett gyűlölet lángja perzselte le Hispania virányát, tette nyomorulttá népét. Hasonlítsuk csak össze a zord észak germán népeivel — amelyekkel épen tetszik. Vegyük csak összehasonlításként a kis Hollandot, a terméketlen földet lakó skandináv népeket, a sívó kavicsos virágzó földművelést és hatalmas ipart teremtett porost.

és anyagarak felszökkennek, boraink kelen-dőségüket elvesztették, s mindezek felébe csóstul szakad reánk immár második éve az isten sujtoló keze. Nem kishitű, garasos politika, de bátor és erős férfikéz segíthet itt csak, enélkül a Tokajhegyalja elveszett.

Nagyjában és részben ez eszmék foglaltainak abban a határozati javaslatban, mely Thuránszky László vármegyei főjegyző fogalmazásában kedden a vármegye közgyűlése elé kerül.

Impozánsnak és egyöntetűnek kell lenni a törvényhatósági bizottság állásfoglalásának: jöjjenek el a felvidékiek, a Bodrogyós és a Harangod vidéke is, igazolják felszólalásaikkal, hogy a Tokajhegyalja feljajdulása jogos, sérelmeik orvoslást igényelnek; de jöjjenek el a szőlőbirtokosok és adjanak hangot sérelmeikről, de utasítsák vissza még gondolatát is annak, hogy ők a vármegye többi részeinek rovására akarnak boldogulni.

Lovagias afférek.

Gortvay úr folytatja a hírlapok elnémitását célzó lovagias hadjáratát: pénze van, ideje is van, mért ne beszélgetne hát magáról. A „Zemplén” szombati száma csak úgy hemzseg a lovagias „*Kedves barátunk*” s „*Nagyságos*” címzésektől. Hja! lovagias nemzet vagyunk, a címek adományozásában sem vagyunk fősvények s aki lovagiaskodik, az feltétlenül *Nagyságos úr!* Hát rólam is megszólalt az ének a Zemplén hasábjain, még pedig a lovagias eljárás eddigelé kissé szokatlan formájában. A házam küszöbét nem igen merték által lépni a lovagias staféták, a rövidebb utat választották tehát: egyszerűen, *egyoldalulag* lovagias elégtételadásra alkalmatlannak nyilvánították ki az állítólagos provokáló úr segédei; így intéztek el lovagias ügyet Pintér István és Diószeghy János urak. Közigazgatási ember mind a kettő, valamikor főszolgabíró volt mind a kettő, megtanulhattak, miként lehet ügyeket egyoldalulag elintézni.

A Zemplén szombati számában a következő levelet teszi közzé a két megnevezett úr:

„Nagyságos Gortvay Aladár főszolgabíró urak Szerencsen. Kedves Barátunk! Azon megbízásodnak, hogy nevedben a „Sátoraljaujhely” című lap leg-

Mindezek semmik voltak még Ferdinand és Izabella korában. De hol volt kultúra és gazdagság tekintetében a világhatalmas Anglia is Spanyolország mögött a Nagyármáda korában. És ma azokat a germán államokat erőteljes duzzadó hatalmas gazdag nemzetek lakják, amaz pedig ijesztő váz. Ezt munkálták egyfelől az obskurantizmus, másfelől az okos szabadság. A törekvés, permanenssé tenni a középkor sötét szellemét, gyászosan sikerült. A túltengett bigottság kioltta a lelket üdítő vallásosságot is és ma Spanyolország líferralja az anarchistákat az anarchia martalóczaival egyetemben, akik bombát vetnek királyuk nász-kocsija elé is.

Okuljunk a hajmeresztően szomorú példán! nálunk is sok spanyol slendriánság van még. Pokolba velük, de mentől előbb! A népszabadság, a gazdasági fejlődés, a polgárok jogos akaratának érvényesülése elé vetett akadályokat romboljuk szét addig, míg nem késő. Nem kell ahoz véres forradalom, csak kitartó akarat. A magyar genius gyönyörűen oldotta meg idáig mindama kérdéseket, amelyeket a haladás fölvetett, kétségtelenül megfogja találni annak a módját is, hogy a multakból bántó anachronizmusként fennmaradt limlomokat eltávolítsa a haladás útjából. De akarni kell félcím és megalkuvás nélkül.
F. K.

utóbbi számaiban közzétett és Reád néve sértő cikkeért Illésházi Endre urtól, mint e lap felelős szerkesztőjétől lovagias elégtételt kérjünk, sajnálatunkra eleget nem tehetünk, mert nevezett urnak — tudomásunk szerint — Veled szemben egy elintézetlen ügye áll fenn, melyért ő elégtételt lovagias uton nem vett. Tisztelő barátaid: Pintér István, Diószeghy János.”

Ez a levél, ha nyilvánosságra nem hozzák, mint a két úr magánvéleménye, mint amelylyel a két segéd megbízójukkal szemben a maguk dolgát elintézik, szóra sem volna méltatandó, de mint egy lovagias megbízás nyilvános elintézése joggal hívja ki a legerősebb bírálatot.

Hát nem hivatásom megnőtt, öreg gyerekek tanítgatásával foglalkozni, de jelen esetben még sem térhetek ki előre.

Hát tény, hogy nálam hiába kopogtattak volna Pintér István és Diószeghy János urak. Fiatal koromban magam is verekedtem nem egyszer; ma már nem verekszem, benőtt a fejem lágya: senkit tudva nem sértek s ha ez mégis megtörténne velem, a lelkemben lakozó becsület és lovagias érzület meg fogja találni mindig az elintézés igazi útját. Hírlapírói működésben senki magán személyével nem foglalkozom; közérdekből, a közélet emberéről írott cikkeimért pedig kizárólag a sajtóbíró-ság előtt felelek. Elvi szempontokból nem adok tehát hírlapi cikkeimért senkinek fegyveres elégtételt. Gortvay urnak tárgyi okokból sem adtam volna.

Egyáltalán nincs mit sajnálkoznom tehát afőlött, hogy Pintér István és Diószeghy János urak elkerülték házam tájkát, de a saját érdekükben helyesebben tették volna, ha azt a bizonyos levelet ki nem állítják és főleg, ha közre nem adják.

Mert mit bizonyítanak azzal a levéllel Pintér István és Diószeghy János urak: azt, hogy nekem Gortvay Aladár urral elintézetlen ügyem van? Ez egyszerűen nem igaz. Nekem Gortvay Aladár urral elintézetlen ügyem nincs. Engem sem Gortvay Aladár ur, sem senki más nem inzultált soha a Gyöngytyukban, kártyaadósságot sem vehet a szememre a nevezett úri nemesivadék. Gortvay Aladár főszolgabíró urról sokszor elmondottam, — még pedig nyilvánosan és talán kissé erősen is — a magamét és Gortvay ur tölem sem lovagias uton, sem a bíróság előtt soha elégtételt nem kért; tehát *neki* lehet velem szemben elintézetlen ügye, nekem azonban vele szemben nincs. Gortvay Aladár ur egyetlen egyszer sértette meg bennem — azt is csak magán leveiben cselekedte meg — a hírlapíró és én egy percig sem késtem, de kértem és kaptam is elégtételt az arra illetékes bíróság előtt. Az elégtételvételek ez a módja pedig még a párbajszabályok szerint is *elintézési mód*. Ezt azonban Pintér István és Diószeghy János urak nem tudják.

De jerünk tovább. Pintér István és Diószeghy János urak — persze erősen kertilve — a közzétett levéllel azt akarnák jelezni, hogy Illésházi Endre, mert Gortvayval elintézetlen (?) ügye van, nem párbajképes. Hát nem akarok én itt a párbajképességről s a lovagias becsületről dissertálni. Megaztán, nem is utazom én nap-nap után, mint Pintér ur becsületbeli ügyekben, de annyi tudok, hogy párbajképes az, akit a becsülettel összeférhetlen cselekmények vagy üzemek nem terhelnek, s ilyenekért jogerős bírói ítélettel vagy *becsületbírósi* ítélettel megbélyegezve nincs.

Ne kertiljenek tehát sunyi fiskális módra Pintér István és Diószeghy János urak, hanem álljanak ki bátran és férfiasan a *platzra* s vágjanak ilyes valamit a szemembe, ha tudnak avagy mernek. Azzal a levéllel, amit Pintér István és Diószeghy

Értesítés!

Diszes női ruhákat, blousokat, ruhaaljákat, férfiruhat legszebben

Női ruhaszöveteket guveliroz.

tisztít és fest

minden színre

Rakovszky Sándor

ruhafestő és tisztító

Sátoraljaujhely, Bercsényi-u. 5. sz.

ILLÉSHÁZI ÉS TÁRSA

„SZABADSÁG” KÖNYVNYOMDA
SÁTORALJAUJHELY, Petőfi-utca 5. sz.

Tisztelettel értesítjük Zemplén vármegye és Sátoraljaujhely város közönségét, hogy Sátoraljaujhelyben, Petőfi-utca 5. szám alatt, (a pénzügyi palotával szemben) a mai kor igényeinek mindenben megfelelő nagyobb szabású

KÖNYVNYOMDA VÁLLALATOT

létesítettünk, ahol minden nyomdai uton előállítható munkákat, u. m.: hírlapokat, iskolai könyveket, folyóiratokat, zárszámadásokat, kereskedelmi nyomtatványokat, levelepapírokat, borítékokat, számlákat, levelezőlapokat, bármily alakú és nagyságú farragaszokat, könyvnyomtatási, bálai és lakadalmi meghívókat, eljegyzési értesítéseket stb. izléses és pontos kivitelben készítünk.

Telefon: 125.

Telefon: 125.

Ügyvédi valamint községi és körjegyzői nyomtatványokból nagy raktári tartunk.

„SZABADSÁG” KÖNYVNYOMDA
ILLÉSHÁZI ÉS TÁRSA.

Az izbugyaradványi urbéres közbirtokosság elnökétől.

Faarverési hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. Földművelésügyi Miniszter Úr 1908. évi 114379 I-A-2 és 1910. évi 16043 I-A-2 számú engedélye alapján az izbugyaradványi volt urbéreseknek Izbugyaradvány község határában fekvő s az 18344 897. szám alatt jóváhagyott üzemterv szerint kezelt erdejök 1. 2. 3. 5. és 6. számú osztagait alkotó faállománya, **Izbugyaradványban 1910. évi augusztus hó 8-án délelőtt 11 órakor nyilvános szó és írásbeli árverésen el adatni fog.**

A kihasználandó terület 55 kat. hold 32 négyszögöl: fatömeg mintegy 10294 köbméter bükkfa. A becsérték 24070 korona, (Huszonnégyezerhetven korona); a leteendő bánatpénz a becsérték 10° -a

Becsáron alóli, elkészett, valamint utóajánlatok el nem fogadtnak.

A részletes árverési és szerződési feltételek a m. kir. erdőgazdálkodásnál Homonnán, és a körjegyzőség irodájában Izbugyaradványban a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Izbugyaradványban 1910. évi július hó 22-én.

Vojnár Béla s. k. Hnat János s. k.
urb. jegyző urb. elnök.

LÁSZLÓFI H.

szabóüzlet és gyapjuszövet raktára
SÁTORALJAUJHELYBEN.

A nyári idényre készít **finom angol szövetekből** mérték szerint:

Felöltő	— — —	25 frt-tól feljebb
Saccó öltöny	— — —	22 frt-tól „
Jaquet öltöny	— — —	35 frt-tól „
Ferencz József öltöny	— — —	40 frt-tól „

Kívánatra bármikor kész a megrendelések felvételére kellő mintákkal ellátva utazni. — Művészi szabás.

Kívánatra vidékre mintát s árjegyzéket díjtalanul küld

Legjobb gyártmányu

gramophonok és lemezek

kényelmes részletfizetésre is kaphatók

Grossmann H. Sámuel

órák és ékszerésznél

Sátoraljaujhelyben, Rákóczi-utca 8. szám a.

Scala, Lyrophon, Da'Capo lemezek
ára darabonként 3 korona 20 fill.

Választékkal szívesen szolgálók.

Vidéki megrendeléseket pontosan eszközölök.

— Házi kisasszonynak, pénztárnoknőnek, esetleg elárusítónak ajánlkozok egy jó családból való izr. leány, aki ily minőségben már alkalmazva volt. Cim a kiadóhivatalban.

Aki gyomorajós, bélbeteg, étvágytalan, lesoványodáshoz hajlandós, használja a számos év óta jónak bizonyult **gyomorsót, Schaumann gyógyszerésztől Stockerauban.**

Aki szabályozni és épségben tartani akarja jó emésztését, használja a Schaumann-féle **gyomorsót**, tapasztalni fogja, hogy más szerek ellenében mily jól érzi magát.

Gyomorsó eltávolítja azonnal a fölösleges gyomorsavat és előmozdítja az emésztést. Egy doboz ára 1 kor. 50 fillér.

Gyomorsó-pasztillák kényelmes és kellemes, ugyanazon hatást teszik, mint a gyomorsó. Ára tarsolyonként 3 pholával a 10 gyomorsó-pasztillával Kor. 1.50. Postai szétküldés legkevesebb 2 doboz megrendelésnél — utányétel — **Schaumann gyógyszerész Stockerau-ban.**

Kapható minden gyógyszerertárban.

Magyarországi főraktár:

Dr. Egger L. és Dr. Egger J.
gyógyszertára Budapesten.

Sátoraljaujhely r. t. város polgármesterétől.

9100 1910 szám.

Hivatalos hirdetmény.

Értesitem a város közönségét, hogy a Kertész Ödön igazgatása alatt álló polgári fiú iskolánál a jövő 1910 1911. tanévre 14 egész és 29 féltandíjmentes hely lesz betöltendő.

Midőn ezt a körülményt a város közönségével tudatom, egyidejűleg felhívom mindazokat, a kik a kedvezményre számot tartanak, hogy szabályszerűen felszerelt kérvényeiket a folyó 1910. évi augusztus 20-ig bezárólag a város tanácsához címezve adják be.

Sátoraljaujhely 1910. évi július hó 19-én

Farkas Andor
h. po(gármester.

